

v čakalnici III. razreda opazim kakih 40 hrvatskih „Marijinih“ devic s svetincami in med njimi mlečozobega kaplančka, kateri je s svojimi ovčičami nedolžne burke uganjal, seveda pri nas se kaj takega niti v seneni košnji med mladino ne zgodi pa tudi zgoditi ne more, kajti device so ljubezni do kaplančka kar besnele, tulile po dvorani, vlačile ena drugo semtretja, stipavale se, kakor mesar živinče na sejmu, kaplanček v topli ljubezni do svojih ovčic udrihal je po njih s koprivami in tem potom prišel v veliko zdrogo, ker vsa „Marijina“ zverjad obrnila je roke proti njemu, prejel je nekaj ne prav nežnih klofut, breztevilnih poljubov, katerim je prav izvrstno odgovarjal, pa tudi njegov spodnji život je imel veliko za prestati, posebno so trpele kaplančkove hlače neizmerne bolečine. Jaz pa vesel, da sem se nameril na takšni izvanredni teater podal sem se v kavarno, popil tam dve črni in z drugim vlakom dalje oduščkal.

Iz Ragoznice se nam poroča, da so se vrstile dne 23. julija volitve v občinski odbor, pri katerih so, ako resnico povemo, v vseh treh razredih „ta star“ zmagali. Nekaj dni pred volitvo so imeli velik strah; kjer pa so dobro delali nato, da ni bil noben naprednjak izvoljen v občinski odbor, jim je tedaj za tri leta strah odvzet. Mi naprednjaki pa bomo z veseljem delali naprej, služili z zadovoljnostjo, pa bo dobro!

Iz Poličan, pravzaprav iz Pekelske vasi pri Poličanah prinesli smo v zadnji številki dopis. Povedali smo, da je tam neki človek kradel v hotelu g. Mahorič gramofonske plate. Na koncu smo povedali, da je ljudstvo razburjeno in bi rado vedelo, kdo je tat. Komaj smo ta članek objavili, ko smo že od raznih strani dobili vprašanja, kdo je tat. Prebivalci Pekelske vasi hočajo tistega poznati, ki ima tako dolge prste, da se vedo ga izogibati. Z ozirom na to splošno željo prebivalstva naznanimo, da je dotične gramofonske plate ukradel slaboznani Anton Švelc v jih odnesel h. koštrunbirku Gajšeku. Ljudje bodo zdaj vedeli, kako imajo s Švelcom občevati. Zanimivo pri vsej tej stvari je to, da je ta poštenjakovič Anton Švelc baje tudi odbornik in blagajnik (!!!) poličanskega občinskega odbora. Ako bode Švelc pri občini tako nastopal kakor pri Mahoričevem gramofonu, no, potem — vborga blagajna!! S tem se poslovimo od tega čudnega gospoda; — upamo pa, da bodo občinski odborniki in prebivalci vedeli, kaj imajo storiti.

Klerikalna vzgoja. Iz Maribora se nam poroča sledoče zanimivo zadevo: 10. julija je prinesel „Štajerc“ novico, da so v Ljubljani nekoga Naceta Vukič zaprli. Par številk preje je bilo povedano, da je izvršil bivši tajnik klerikalno-prvaške „Straže“ v Mariboru Ignacij Šimon večje poneverjenje denarja. Zanimivo je, da je to ena in ista oseba. Nace Šimon imenoval se je namreč tudi Nace Vukič ali pa Ognjeslav Prelestnik. Pod temi tremi imeni je sleparil. Fant je bil sam ob sebi ponisen in nenavaren; ali pri „Straži“ v Mariboru si je zav-

zel nevarnega duha. Tako je v Ljubljani izvršil razne sleparije in je baje tudi grozil, da ga je neka anarchistična družba najela, da izvrši politični umor. Baje ga je zato tudi deželno sodišče v Ljubljani pustilo zasledovati. Medtem pa je Šimon izprevidel, da ne more pobegniti in je sam k mariborski sodniji šel, kjer so ga zaprli. Čudnega duha se navelcejo smrki fantalini pri klerikalni „Straži“ v Mariboru. Iz popolnoma zanesljivega vira nam je znano, da je ta klerikalni prvak Šimon vedno vpil in pisaril: „Živel a jugoslovanska ideja, živel a Srbija“ itd. Takšnega protiavstrijskega in voleizdajniškega mišljenja so torej voditelji prvaško-klerikalne stranke po Slovenskem. In mlade ljudi spravljajo s tem v nesrečo. Strogo kaznovati bi bilo treba tiste hujškače, ki javno in odkrito proti Avstriji hujškajo.

V okolici Celja pričeli so prvaški fantalini zdaj kar divjati. Z vsakim dnevom postanejo prednjejši, to pa zlasti zaradi tega, kjer „Narodni dnevnik“ vsako lumenijo teh smrkovcev navdušeno podpira in zagovarja. Ta dohtarski list je p. kr. kar besnel; vpil in razgrajal je, kakor da bi bil v kakšni srbski butiki. Lagal in obrekoval je, da so Nemci napadli nekega slovenskega visokošolca in ga poškodovali. Pred sodnijo pa je bila ta zadeva povsem drugače pojasnena. Stvar je bila namreč ta-le: Obtoženih je bilo 8 Nemcov in prvaški zagriženi študent Janez Radaj. Dva Nemca sta takoj dokazala, da sploh takrat nista bila navzoča. Dokazalo se je, da je študent Radaj neko nemško družbo, v kateri je bilo mnogo žen in otrok, brez vsacega vzroka napadel. Nemški otroci so peli namreč nedolžno pesen: „Kommt ein Vogel geflogen“. To je mokronosega Radaja tako razkačilo, da je skočil nanje z gumi-šlavhom in da je razne osebe telesno poškodoval. Potem se je seveda tega „akademika“ prav pošteno preklofutalo. Po našem mnenju se mu jih je še premalo po grbi naštelo. Take izzivave je treba za ušesa prijeti in čez koleno položiti . . . Sodišče je obsodilo študenta Radaja na 60 kron globe. Dva Nemca pa sta bila obsojena vsak na 15 K globe zaradi prekoračenja silobrana. Čudno se nam zdi, da drži zdaj „Narodni dnevnik“ svoj klepetavi jezik za zobni. Lažnika je pač sram . . .

Politični uboj, ki se je izvršil te dni v okolici Žalca, nam dokazuje, da je prvaški hujškarji dospela do vrhuncu. Pobijati hočejo! Prvaški hujškarji pa so sklicali za 14. in 15. avgusta v Celje veliki panslavistični izlet srbsko-nadahnjenih „sokolov“. Naravno je, da se nemški meščani proti temu srbofilskemu izzivanju branijo. Ali tudi mi se moramo proti tej sokolski hujškariji odločno izjaviti. To pa iz raznih vzrokov: V prvi vrsti dobivamo od raznih slovenskih a naprednih kmetov iz celjske okolice pisma, v katerih prosijo varstva. Kajti znano je, da napadajo podivljane tolpe „sokolov“ tudi kmete domačine, ki ne trobijo v rog prvaške

protiavstrijske politike. Ti slovenski napredni kmetje zahtevajo od oblasti, da jih varuje pred surovimi napadi na hujškanah „sokolov“. Kajti drugače bi si ti kmetje sami pomagali, — in potem bi prišlo do krvoprelitja! Drugič pa se bojijo vsi kmetje, tudi taki, ki so „narodnjaškega“ mišljenja, da jim bode ta sokolski izlet škodoval v gospodarskem oziru. Na bojkot in na izzivanje narodnjakov bodojo Nemci konečno tudi z bojkotom odgovorili. In zlasti vinogradniki na spodnjem Štajerskem vedo prav dobro, kaj to pomeni. In vseh teh razlogov prosimo, ne, zahtevamo od oblasti, da prepoove to sokolsko hujško ajočo demonstracijo. Drugače bodo oblast odgovorna za vse posledice!

Napredna zmaga. Pri občinskih volitvah v Ribnici na Pohorju so zmagali naprednjaci, ki imajo zdaj večino v občinskem zastopu. Boj je bil hud, ali pohorski volilci so bili trdnki po skali. Nasprotniki kar dirajo od jeze, ali pomagajo jim ne bode. Kmetje so se naveličali prvaške hujškarje in zahtevajo gospodarske dela. Toji hujškače so torej to pot popolnoma propadli. Izvoljeni so bili gg.: F. Streicher, A. Grögl, Joh. Zapečnik (občinski predstojnik), Ed. Pivc, Bl. Loppert, Jos. Petrun, A. Podlesnig, A. Skocier, Joh. Radich, krčmar Pratschnik, nadučitelj Korsch in učitelj Witzmann. Kot namestniki pa gg.: M. Sterdin, G. Modritsch, F. Kikel in E. Sollero. — Cast naprednim volilcem! Le tako naprej!

V Slov. Bistrici urešnici bodojo prvaki baje slovenski otroški vrtec. Zidati ga naj pustijo Peter Novaku. Otroci se bodojo v tem vrtecu baje ljubljanskih manir učili.

Žrtve prvaških hujškačev. Kakor znano, so prvaki septembra l. 1908 v Ljubljani 3 dni kakovolovati divjati, kradli, ropali in pobijali. Končno je nastopilo vojaštvo, katerega je pa nahujškana polpa s kamenjem napadla. Vsled tega so vojaki streljali in sta bila dva fanta ustreljena. Prvaški hujškarji so zdaj v „znamenje žalosti“ (za svoje žrtve!!) izdali marko, katero je oblast konfiscirala. Vkljub temu so jo prvaki prodajali in neumni ljudje so jo kupovali ter rabili. Dekla Liza Martini v Mariboru je bila tudi tako neumna, da je to marko kupilo in na svoje „liebsbriefe“ pripopala. Kako se je revica začudila, ko so jo vsled tega k sodnji poklicali. In obsojena je bila na 10 kron globe. Po našem mnenju bi se moralno v prvi vrsti tiste kaznovati, ki so marko izdali in prodajali.

Pozor, kmetje! Znana fabrika konzerv Štajria, Liebenau pri Gradcu, kupuje po najboljših cenah rumene in trde marellice, maline, brusnice, hruške, jaboljke, sadje za prešanje, prima namizno sadje in česplje. Tudi daje sode za maline franko na razpolago. Glej tozadnji inzerat v današnji številko!

V Halozah je toča te dni v sv. Bolfengu mnogo škode napravila. Nekatere gorice so baje popolnoma uničene.

Novo postajo pričeli bodojo v Št. Ilju s. g. zidati. Skrajni čas je bil pač, da so se poklicani činitelji za to zmenili.

Kmetijski shod priredi šentiljska podružnica c. k. kmetijske družbe to nedeljo dne 31. t. m. ob 3. uri popoldne pri Murschitzu v Cirknicah. Priporočamo obisk!

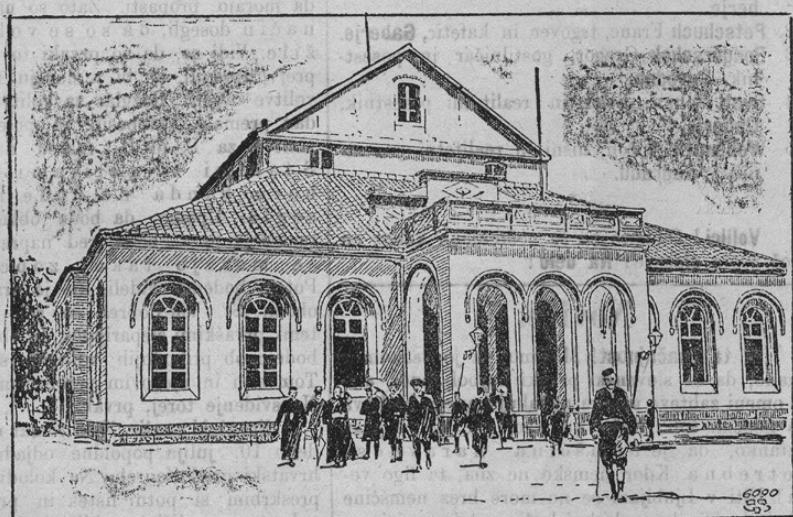
Meščanska šola v Ptiju je res prav živa potreba. Vsled tega so jo tudi poslanci Ornig, Wastian in tovariši opetovano od vlade zahvalili. Vsako leto dokonča namreč več kot 100 učencev 5. razred ljudske šole. Ti učenci morajo potem ta razred ponoviti ali pa v drugo mesto oditi. Ptuj je edino mesto na spodnjem Štajerskem, ki nima meščanske šole. Vlada je napravila v tem oziru pred kratkim natančne poizvedbe. Upati je tedaj, da se bode ta prepotrebna šola kmalu urešnila.

Umrl je v Ptiju g. poštni nadoficial v p. Jos. Pauluzza. Bil je že dalje časa sem slep. Najpočiva v miru!

Tatovi. V Vuzenici so vslili neznani tatovi v stanovanje uradnika Juršiča in so mu ukradli eno obleko. Potem so šli v Vuhredu v farovž, da bi meso ukradli; ali tukaj se jih je pravčasno pregnalo. Posestnik Božič v Vuhredu pa so ukradli živo svinjo, katere so potem na travniku zaklali. Gotovo so jih tudi tukaj pre-

Črnogorski teater.

Naša slika kaže edino gledališče na Črnomorskem, ki se je šel pred kratkim otvorilo. Preje ni imela Črnomora nobenega teatra. Prvič se je na tem odru igrala igra „Balkanska carica“, katero je baje knez Nikita sam spisal. Po našem mnenju bi imelo to črnomorsko gledališče prav mnogo žaloigerigrati. Treba bi bilo le popisati krvava zatiranja kneza Nikite samega.

Daserste Theater in Montenegro (Cetinje)